

Міністерство освіти і науки України
Університет політичних та економічних європейських знань ім. Костянтина Стере
(Молдова)
Кишинівський державний педагогічний університет імені І. Creanga (Молдова)
Східно-Казахстанський державний університет імені С. Аманжолова (Казахстан)
Північний національний університет м. Інчуань, провінція Нінся (КНР)
Термезький державний університет імені Ойбека (Узбекистан)
Академія управління при Президентові Республіки Біларусь (Біларусь)
Полоцький державний університет (Біларусь)
Університет м. Ніш (Сербія)
Державний університет м. Піза (Італія)
Вища школа стратегічного планування (Польща)
Бартинський університет (Турецька Республіка)
Варненський вільний університет Чорноризця Храбра (Болгарія)
Школа професійної освіти Університету Еге (Турецька Республіка)
Туркменський державний педагогічний університет
імені Сейітназара Сейді (Туркменістан)
Азербайджанська державна морська академія (Азербайджан)
Академія Державної пенітенціарної служби (Україна)
Сумський науково-дослідний експертно-криміналістичний центр МВС України
Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка
Навчально-науковий інститут історії та філософії
Кафедра права та методики викладання правознавства

РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗБУДОВИ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ

*Матеріали
III Міжнародної науково-практичної конференції
29 травня 2020 р.*

Частина 1

Суми 2020

УДК 340.12:316.42 (477)

Р 38

*Рекомендовано до друку вченою радою
Сумського державного педагогічного
університету імені А.С. Макаренка
(протокол № 11 від 25 травня 2020 р.)*

Редакційна колегія:

**Іваній Олена
Миколаївна**

— завідувач кафедри права та методики викладання правознавства Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка, кандидат педагогічних наук, доцент

**Кучук Андрій
Миколайович**

— доцент кафедри права та методики викладання правознавства Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка, доктор юридичних наук, доцент

Р 38 Реалії та перспективи розбудови правової держави в Україні та світі: матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (м. Суми, 29 травня 2020 р.). Частина 1. Суми: Вид-во СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2020. 230 с.

До збірника матеріалів міжнародної науково-практичної конференції увійшли публікації вітчизняних та зарубіжних учених і практиків, здобувачів вищої освіти, що присвячені актуальним питанням держави і права.

Збірник буде корисним для наукових, науково-педагогічних працівників, практиків, здобувачів вищої освіти при підготовці до навчальних занять з правничих дисциплін і їх поглибленого вивчення.

***Матеріали подано в редакції авторів тез. Оргкомітет не несе
відповідальності за їх зміст та автентичність***

УДК 340.12:316.42

© СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2020

© Автори, 2020

ЗМІСТ

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО РЕКТОРА.....	8
СЕКЦІЯ 1.	
ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА. ФІЛОСОФІЯ ПРАВА	10
Horielova V.	
Communication of Morality and Law in the Legal State	10
Бабенко А.В.	
Роль теорії держави і права під час змін у державному управлінні та правовому регулюванні	12
Гудимов А.О.	
Поділ влади за Пактами та конституцією законів і вольностей Війська Запорозького	14
Dieniezhnikov S.	
Social nature of fundamentalism in the modern word.....	16
Дячишин М.В.	
Актуальні питання класифікації видів юридичної відповідальності	19
Задерей Л.А.	
Співвідношення системи права України та міжнародного права	21
Козаченко А.І.	
Конституційно-правова діяльність державного центру УНР в Екзилі (1920-1992 роки)	23
Козирєва Є.Ю.	
Становлення та формування національної державності в ЗУНР	26
Кривцов А.О.	
Відображення правоохоронних органів країн Європейського союзу в сучасній нумізматичі	29
Мажар А.В.	
Проблеми в державному управлінні після конституційної реформи (2004 р.) ...	32
Михтуненко В.В.	
Правовий статус Царства польського в конституційний період (1815 – 1831 pp.)	34
Мурадян Н. С.	
Legal consciousness of a person in the face of global biological danger (On the example of the COVID-19 pandemic)	36
Озерський І. В.	
Психологія фахового спілкування в юридичній діяльності	39
Сокол Є.О.	
Розвиток і зміни інституту осавула в козацькій Україні	42
Стояцька Г.М.	
Філософсько-правова та соціальна сутність пандемії.....	45
Шупик Н.С.	
Антикорупційна Конституція Пилипа Орлика	47
СЕКЦІЯ 2.	
КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО УКРАЇНИ ТА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН.	
МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО	51
Білоус О.В.	
Значення ратифікації Римського статуту для України	51

Вода А.І.	
Міжнародне право захисту людських прав	52
Геєць І.В.	
Міжнародно-правовий аспект права на життя.....	55
Годонюк Ю.С.	
Виконання Україною рішень Європейського суду з прав людини	59
Дигал Я.В.	
Законодавче забезпечення гендерної рівності в політичній сфері України	61
Іваній О.М., Кирячок А.С.	
Проблеми захисту від катувань в Україні	63
Завгородня Ю.С.	
Забезпечення прав дитини в контексті європейської правової традиції	65
Корнієнко М.В.	
Протидія злочинності щодо дітей як предмет дослідження: зарубіжний досвід	67
Кучук А.М.	
Право на охорону здоров'я у практиці європейського суду з прав людини.....	70
Лозицький М.П.	
Вибори як форма народовладдя	72
Масенков Б.О.	
Конституційний статус префектів в Україні та в зарубіжних країнах	75
Обзор А.С.	
Конституційна реформа в Україні як відображення трансформації національної правової доктрини	77
Огієнко Л.А.	
Захист людських прав у демократичному суспільстві	80
Оліцький В.О.	
Особливості регулювання назв релігійних організацій в Україні	82
Олексенко М.В.	
Традиції порядку внесення змін до іноземних конституцій та Конституції України	85
Погуляка Б.С.	
Політичні права й свободи людини і громадянина в Україні	88
Пухтинський М.О.	
Конституційно-правові аспекти реформування територіальної організації публічної влади в унітарній Україні	90
Рєбало М.М.	
Сутнісні аспекти режиму міжнародно-правової охорони середовища світового океану	93
Пильгун Н.В., Ройко О.О.	
Громадянське суспільство як основа демократичної держави	96
Самофалов Л.П., Самофалов О.Л.	
Особливості сучасної української демократії	99
Тітаренко А.О.	
Права та свободи людини: поняття, класифікація та гарантування	102
Хивчук Н.Л.	
Правові позиції Конституційного Суду України: основні ознаки та визначення	105
Черненко А.А.	
Право зовнішніх зносин: пропедевтичний аспект	111
СЕКЦІЯ 3.	
ТРУДОВЕ ПРАВО ТА ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	114

Александрова Є.О.	
Проблематика та система оплати праці	114
Болдирєв О.В.	
Трудові відносини в умовах пандемії коронавірусу	117
Годонюк Ю.С.	
Реформування трудового законодавства	119
Гой А.В.	
Порівняльний аналіз трудового договору за законодавством України і Франції	122
Григор'єва Н.В.	
Трудовий договір та підстави для його розірвання в Україні та Німеччині	124
Зозуля Л.Р.	
Порівняльна характеристика основних положень трудового договору Німеччини та України	128
Коломієць О.Б.	
Трудове право та право соціального забезпечення	130
Кожушко А.	
Щодо пільг для військовослужбовців та членів їх сімей	132
Курова А.А.	
Звільнення працівників за вчинення аморального проступку	133
Монастирська Г.В.	
Яким має бути закон про працю?	135
Овчаренко А.О.	
Проблеми гендерної рівності в трудових правовідносинах	139
Сребняк Д.В.	
Соціальний захист як необхідний елемент функціонування держави	143
Шкіря Г.А.	
Деякі проблемні питання припинення трудового договору	145
Якобчук Н.С.	
Відпустки, їх види та порядок надання: порівняльно-правовий аналіз законодавства України та зарубіжних країн	147
СЕКЦІЯ 4.	
ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ.	
АДМІНІСТРАТИВНЕ ТА ФІНАНСОВЕ ПРАВО. АДМІНІСТРАТИВНИЙ ПРОЦЕС. ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО	151
Апаров А.М., Стаценко О.О.	
Реформування господарського законодавства України. стан та перспективи	151
Апаров А.М., Формов В.В.	
Особливості адміністративної відповідальності за окремі види правопорушень на транспорті, в галузі шляхового господарства та зв'язку	154
Безотосов О.С., Риженко І.М.	
Проблемні питання та шляхи вдосконалення законодавчої бази у сфері інформаційного суспільства в Україні	158
Безугла В.В.	
Теоретичні підходи до удосконалення управління фінансовим потенціалом підприємств	161
Божкова В.В.	
Маркетинг територій у публічному управлінні та адмініструванні: нормативно-правові аспекти	163

Виногородська Є.С.

Оптимізація взаємодії прокуратури з іншими правоохоронними відомствами у сфері протидії корупції 164

Гардер Ю.В.

Адміністративно-правове забезпечення діяльності підрозділів поліції щодо забезпечення публічного порядку та безпеки 167

Гой В.В.

Фінансова відповідальність як окремий вид юридичної відповідальності 172

Городецька І.А.

Адміністративна відповідальність за невиконання приписів посадових осіб органів державного контролю в галузі охорони, використання і відтворення тваринного світу 173

Іваненко Г.В., Іванова С.Б.

Державне регулювання інтернет шахрайства. Відповідність в розрізі сучасних вимог 176

Іваній В.І.

Правове регулювання відносин у галузі транспортної безпеки 178

Костирко Д.

Державно-правове регулювання відносин у сфері охорони здоров'я 182

Кудріна О.Ю., Буш О.

Державне регулювання процесів економічного розвитку 184

Лазор О.Д., Лазор О.Я.

Децентралізація по-львівськи: виклики та вибір 185

Линник С.О., Ковтун Г.І.

Зміна ролі держави й місця публічного адміністрування в умовах глобалізації 189

Любич С.В.

Моделі публічної служби: європейський досвід 192

Маслова Л.А.

Вдосконалення превентивних напрямів запобігання корупції на державній службі: освітньо-просвітницький аспект 195

Маришева В.С., Риженко І.М.

Використання зарубіжного досвіду Україною у сфері адміністративно-правового захисту земель сільськогосподарського призначення..... 198

Мартиненко В.О.

Підвищення ефективності державного управління в галузі лісового господарства у контексті раціонального землекористування 202

Мельник Ю.М., Опанасюк Ю.А.

Аналіз нормативно-правового забезпечення доступу до інформації в органах публічної влади 205

Носова В.А.

Публічне управління як нова модель управління у державному секторі 208

Позігун І.О.

Адміністративний процес: необхідність зміни парадигми 211

Радченко Ю.О.

Правові аспекти діяльності консульських установ 213

Самодай В.П., Купальний О.

Відповідно стратегії підвищення якості туристичних послуг..... 215

Соловей Д.І.

Взаємозв'язок адміністративного і фінансового права 217

Сумська В.В.

Удосконалення організаційно-правових засад діяльності Державної служби якості освіти у частині виконання повноважень щодо здійснення державного нагляду (контролю) за дотриманням законодавства закладами загальної середньої освіти 220

Токар А.А., Дуда Є.В.

Удосконалення тактико-спеціальної, фізичної та психологічної підготовки поліцейських 222

Черненко Б.Ю.

Свобода слова в умовах розвитку інформаційних технологій 225

Шевченко Д.М.

Шляхи реалізації окремих повноважень органів місцевого самоврядування 227

Корнієнко Максим Вікторович
*завідувач кафедри
адміністративної діяльності поліції
Одеського державного
університету внутрішніх справ*

ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИННОСТІ ЩОДО ДІТЕЙ ЯК ПРЕДМЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

У сучасних умовах розвитку суспільства важливим є урахування досвіду інших держав щодо правової протидії правопорушенням. Тому важливим є аналіз досліджень зарубіжних авторів, у першу чергу, європейських та американських (зважаючи на стан реалізації людських прав у цих державах), виходячи зі специфіки їх національного законодавства у сфері боротьби зі злочинністю, різними інституціями забезпечення протидії злочинності тощо.

Серед американських учених, які займалися проблематикою протидії злочинності щодо дітей, варто згадати наступних: Л.Є. Веллс, Р. Ормрод, Дж. Х. Ранкін, П. Хашіма, Д. Фінкельхор.

Зауважимо, що системно до тематики віктимології злочинності щодо дітей займаються професор соціології, директор Центру вивчення злочинів щодо дітей університету Нью-Гемпшира Девід Фінкельхор і науковий співробітник Центру вивчення злочинів щодо дітей університету Нью-Гемпшира Річард Ормрод. Акцентуємо увагу на двох їх роботах,

присвячених повідомленням про злочини щодо дітей і характеристиці таких злочинів. Слід зауважити, що у своїх роботах указані учені спираються на статистичні дані. Так, за отриманими даними у дітей, що потерпіли від злочинів, значно менші шанси у порівнянні з дорослими потерпілими відносно того, що насильницькі злочини проти них стануть відомі поліції або іншим органам влади. Винятком є насильницькі сексуальні злочини щодо дітей, про які повідомляють так само, як і про сексуальні злочини щодо повнолітніх осіб, хоча, навіть більша ймовірність про повідомлення повнолітніми особами щодо сексуального насильства відносно їх дітей, ніж про сексуальне насильство щодо самих дорослих (віктимність є майже однаковою). Так, тільки про 28 % насильницьких злочинів щодо дітей стає відомо поліції. Лише 10 % крадіжок, у яких потерпілими є неповнолітні, стають відомими поліції, але додатково про 29 % таких крадіжок отримують інформацію інші органи, зокрема адміністрації шкіл [1, с. 2].

На думку цих науковців, доволі часто факторами, що сприяють віктимності насильницьких злочинів щодо неповнолітніх, є наступні обставини:

- занепокоєння підлітків щодо особистої автономії та побоювання бути звинуваченими або не сприйнятими серйозно;
- побоювання батьків щодо негативного впливу системи правосуддя на дітей та загальне сприйняття того, що не сексуальні напади проти молоді – це щось інше, ніж справжні злочини.

Тому ювенальна система може запобігти цим факторам, підкресливши свою зацікавленість у наданні допомоги неповнолітнім жертвам, підвищуючи доступність для дитини самої системи та персоналу, а також протидіючи деяким ідеологіям, що стримують необхідність інформування [1, с. 1].

У роботі «Характеристика злочинів проти неповнолітніх» Д. Фінкельхор і Р. Ормрод зазначають, що більше 70 відсотків повідомлень про сексуальні злочини стосуються неповнолітніх жертв. При цьому розслідування таких злочинів має ураховувати низку проблемних аспектів, деякі з них стосуються молодого віку жертв – приблизно одна четверта неповнолітніх жертв є молодшою 12 років. Деякі з них стосуються приватного характеру злочинців, 20 % з яких – сім'я, а 61 % – знайомі.

Серед сексуальних злочинів щодо дітей і викрадень жертвами переважно виступають дівчата, в усіх інших випадках жертвами переважно є хлопці.

Непропорційними є дані по співвідношенню потерпілих дітей і потерпілих повнолітніх осіб по наступним категоріям злочинів:

- переважно діти є потерпілими сексуальних злочинів і викрадень;
- неповнолітні складають меншу частку жертв наступних категорій злочинів: збройний напад (19 %), простий напад (19 %), пограбування (14 %), вбивство (12 %), крадіжка (8 %), вандалізм (4 %) і викрадення автомобілів (2 %). При цьому низький відсоток для викрадення автомобілів, очевидно, пов'язаний з тим, що невелика кількість неповнолітніх володіють

автомобілями. Загалом, неповнолітні складають 22 % жертв насильницьких злочинів і 6 % жертв майнових злочинів [1].

Серед європейських вчених, які займались дослідженням насилля проти дітей, слід згадати таких як Х. Барбаре, М. Бейзерт, Дж. Бейн, Ф. Берлін, А. Біч, С. Брасен, Д. Браус, К. Волмерт, Т. Вайс, Т. Вард, Р. Дікі, Х. Дресінг, Р. Зіпурскі, Н. Кабані, Дж. Кантор, М. Кoen, І. Колеман, Б. Крістенсен, А. Крістенсон, З. Лью-Старович, М. Лью-Старович, Дж. Мані, М. Мінер, Ф. Орлекінг, Д. Палашек, М. Пачольський, К. Райен, К. Раймонд, Х. Снайдер, Х. Тост, П. Фаган, Я. Хайтцман, С. Хакер, М. Холл, Р. Холл, К. Шмідт, А. Шмітт та ін.

Окрему увагу слід зосередити на науковій статті колективу авторів «Сексуальне насильство над дітьми в Польщі – аналіз справ 257 осіб, які вчинили сексуальні злочини», метою якої було підготувати багатовимірний аналіз профілю статевих злочинців щодо неповнолітніх. Авторами було здійснено детальний аналіз документації від судової сексології, психіатричних і психологічних досліджень та інформації про провадження щодо 257 злочинців. Аналізована інформація включала демографічні дані, психосоціальний фон, психосексуальний розвиток, сексуальну активність, питання фізичного і психічного здоров'я, а також інформацію про злочин, пов'язаний із сексуальними звинуваченнями [2]. Як зазначають вчені, незважаючи на те, що явище сексуального насилля над дітьми є серйозною проблемою в усьому світі, даних про профіль винних в сексуальних злочинах щодо дітей немало, але вони суперечать популярним ідеям. Так, Раймонд та інші стверджували, що серед винуватців цього типу (середній вік 37 років) 71 % мають середню або вищу освіту, і лише 7 % були безробітними. Фаган і колеги відзначили, що клініцисти не повинні забувати, що людина, яка вчинила сексуальний напад на дитину, не тільки вчиняє злочин, але також страждає від психічних розладів. За даними Раймонда та ін., лише 7 % злочинців не виявили жодних супутніх психічних розладів на основі критеріїв SCID-P. 56 % відповідали критеріям для п'яти або більше розладів (крім педофілії). У 67 % хворих діагностовано порушення настрою в минулому, найчастіше депресію. 64 % пацієнтів мали тривожний розлад (зазвичай соціальну фобію) і посттравматичний стресовий розлад, 60 % зловживали психоактивними речовинами, найчастіше алкоголем (51 %), каннабіноїдами (38 %) та кокаїном (18 %) [2, с. 106].

За даними учених, у більшості випадків винуватці походили з робітничих сімей (61,5 %) або селянських (21,2 %). Вищу освіту мали 15,4 % винних, 83,7 % респондентів були виховані обома батьками, 11,5 % - матір'ю, 2,4 % – батьком і 2,8 % – іншою особою. 65,5 % оцінили відносини своїх батьків позитивно, 30,6 % – негативно і 3,9 % – нейтрально. Батьки розлучилися в 16,5 % випадків. Хороші відносини з батьками мали 74,4 % респондентів. Більше половини (51,3 %) зазнали значних труднощів в освіті, і 13,2 % мали проблеми у відносинах з вчителями. Обидва явища частіше зустрічаються у людей із сексуальними відхиленнями ($p = 0,049$ і

відповідно $p = 0,017$). Хороші відносини з однолітками мають 73 % респондентів, у тенденції до ізоляції зізналися 18,6 % опитаних, а 8,4 % оцінили всі свої контакти в ранньому житті негативно [2, с. 110].

Таким чином, дослідження зарубіжних вчених можуть бути основою для удосконалення протидії насильницькій злочинності щодо дітей.

Список використаних джерел:

1. Finkelhor, D., and Ormrod, R. Characteristics of Crimes Against Juveniles. *Juvenile Justice Bulletin*. 200. June. P. 1-11.
2. Heitzman Janusz, Lew-Starowicz Michał, Pacholski Marek, Lew-Starowicz Zbigniew. Wykorzystywanie seksualne dzieci w Polsce – analiza badań 257 sprawców, którzy popełnili przestępstwa seksualne wobec małoletnich. *Psychiatria Polska* 2014; VOL. 48, NR. 1. 105–120.

Наукове видання

**РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗБУДОВИ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ
В УКРАЇНІ ТА СВІТІ**

*Матеріали
III Міжнародної науково-практичної конференції
29 травня 2020 р.*

Частина 1

Суми: Видавництво СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2020 р.
Свідоцтво ДК № 231 від 02.11.2000 р.

Відповідальний за випуск **В. І. Шейко**
Комп'ютерна верстка **В. А. Замошнікова**

Здано в набір 29.04.2020. Підписано до друку 25.05.2020
Формат 60x84/16. Гарн. Times New Roman. Друк ризогр. Папір офсет.
Умовн. друк. арк. 13,31. Обл.-вид. арк. 18,03.
Тираж 100. Вид. № 11.

Видавництво СумДПУ імені А. С. Макаренка
40002, м. Суми, вул. Роменська, 87

Виготовлено у видавництві СумДПУ імені А. С. Макаренка